

सोमायेति दक्षिणपूर्वाङ्गे इति भेदः । “ता उहैता देवतास्तुः यादमा अग्नीषोमावन्वाजगन् रुमीषोमौ युवं वै नौ भूधियभाजौ स्थोययोर्वाभिदं युवयोर आनन्वाभजतमिति । तौहोचतः किमावयोस्ततः स्यादिति यस्यै कस्यै च देवतायै हविर्निर्वपास्त्रह्नां पुरस्तादाज्यस्य यजानिति तस्मादस्यै कस्यै च देवतायै हविर्निर्वपन्ति तत्पुरस्तादा-ज्यभागावग्नीषोमाभ्यां यजन्ति” शत० ब्रा० । इति तयोः सर्वदेवानां यज्ञस्यादौ आज्यभागदानं विहितम् । “आज्य-भागाभ्यां चरत्याग्नेयेन सौम्येन” कात्या० ३, ३, १, ।

आज्यभुज् पु० आज्यं मन्त्रेण प्रक्षिप्तं विलीनं सर्पिः भुङ्क्ते भुज-क्रिप् । १ हविर्भुजि वज्जी तन्मुखेन हविर्भुजे २ देवे च ।

आञ्जन न० आ+अञ्ज-ल्युट् । समन्तादभ्यञ्जने । “तेज वा एत-ज्योर्देवाञ्जनम्” ऐ० ब्रा० अञ्जनायां भवः अण् । २ हनु-मति वानरभेदे स च दाशरथिसहायः “दाशरथिवत्सैरिवाञ्ज-ननीलनक्षपरिणतप्रानैः” काद० । अञ्जनस्येदम् अण् । ३ अञ्जनसम्बन्धिनि लि० ।

आञ्जनिक् न० अञ्जनाय हितम् ठन् ततः पुरो० भावे कर्मणि च यक् । अञ्जनसाधनत्वे ।

आञ्जनेय पु० अञ्जनाया अपत्यं ठक् । अञ्जनागर्भजाते हनू-मति वानरे । “अञ्जनागर्भसंभूतो वायुपुत्रो महाबलः” । हनुमत्सुतिः । [अञ्जलिकरणे ।

आञ्जलिक् न० आञ्जलिरेव स्वार्थे कन् ततः पुरो० यक् ।

आञ्जिनेय पु० अञ्जिन्यां भवः ठक् (आजनाइ) कीटभेदे ।

आञ्जिहिषा स्त्री आंजिहमिच्छा आ+अन्ह-सन्-अ । आगमनेच्छायाम् “आंजिह जाताञ्जिहिषः” भट्टिः ।

आटरूप पु० अटरूप एव स्वार्थे अण् । वासकटचे स्वार्थे कन् तत्रैव “आटरूपकवर्णाभाह्वयाः यान्यहुर्यावि-नाम्” भा० प्रो० प० ।

आटविक लि० अटव्यां चरति भवो वा ठक् । अरण्य-चारिणि “प्रच्छन्नवञ्चकास्ते वे स्तेनाटविकादयः” मनुः “दण्डेषु सुहृत्कुमाराटाविकाः सामन्तसैनिकाद्याश्च” शा० द० २ “सैन्यभेदे । सैन्यानि च षडविधानि । यथा “मौलं शल्यः कुहूच्छ्रेणी द्विषदाटविकं बलम्” मत्स्यनाथ हृतकोषः । तदभिप्रायेणैव “षड्विधं बलमदायेति” रघुः ।

आटवी स्त्री अटव्याः सच्चिकटा पूः अण् । दक्षिणदिक्स्थ-यवनपुरीभेदे । सहदेवदिग्विजयवर्ष्येने । “दूतैरेव वशे चक्रो करञ्चैनानदापयत् “पाण्डुरांश्च द्रविडांश्चैव सङ्गिता-शोडशैः । अस्यांश्चालवनांश्चैव कलिङ्गाशुद्रकर्षिकान् ।

आटवीञ्च पुरीं रम्यां यवनानां पुरं तथा” भा० सं० प० ।

आटि पु० आ+अट्-इण् । १ शरारिपक्षिणि । २ मत्स्यभेदे च जातित्वेन स्त्रियां वा ङीप् । आटिप्रादिषु पाठात् शाला-शब्दे परेऽस्योदात्तत्वम् ।

आटिक लि० आटाव गमनाय प्रवृत्तः ठण् । गमनप्रवृत्ते स्वार्थे घञ् । आटिक्यमयत्वं न० ।

आटिकी स्त्री आटम् अटनमर्हति अण्-ङीप् । गृह्णाद्गृहिर्ग-न्तुमर्हयामनुपजातपयोधरायां स्त्रियाम् । “मटचीहतेषु कुरुष्वटिक्या सह जाययोषस्तिह चाक्रायण इभ्ययामे प्रद्राण उवास” छा० उ० । आटिक्याऽनुपजातपयोधरादि स्त्रीव्यञ्जनया जायया सह” इति भा० ।

आटीकन न० आटीक्यत ईषद्गम्यते आ+टीक-ल्युट् । वृत्सानां प्रथममत्यगतौ स्वार्थे कन् तत्रैव हारं लान्ततया पाठः प्रामादिकः ।

आटीमुख न० आद्याः शरारिभेदस्य मुखमिव मुखमस्य । सुशुतोक्ते शस्त्रभेदे “सूचीकुशपलाटीमुखशरारीमुखेत्यादि विंशतिशस्त्रगणनायाम् सुशु० अर्द्धधारशब्दे विवृतिः ।

आटोप आ+तृप-घञ् प्रथो० ठत्वम् । १ दर्पे, २ संरम्भे, ३ आङ्गस्वरे च । “साटोपमुखीमनिशं नदन्तः” माघः “मदजलदुर्हिनाम्भकारगजघटितघनघटाटोपपरि-पालितापि” काद० “साटोपं परिक्रम्य” वेणी० “कलापरुचि-राटोपनिचितान् सुकुटानिव” भा० व० प० । ४ वातजन्ये उदरशब्दभेदे “आमाटोपापचिह्नेश्चयुष्मेक्षिमिविकारिणाम्” सुशु० ।

आडम्बर पु० आ+डवि-ल्लेप्ते, अरन् । १ हर्षे, २ दर्पे, ३ तृष्यस्वने, ४ आरम्भे ५ संरम्भे, ६ अल्लिलोन्नि, घनगर्जि-ते, ७ आयोजने च । मत्वर्थे इनि । आडम्बरीन् त-द्युक्ते लि० । [भेदे । ततः गोलप्रत्ययस्य बहुषु लुक् ।

आडारक पु० अड-उद्यमे घञ् ततः आरक् ऋषि-आडि पु० अड-उद्यमे इण् । खनामख्याते मत्स्यभेदे ।

शरारीविहगे च पुंस्त्री० स्त्रीत्वे वा ङीप् स्वार्थे कन् आडिकाप्यत्वं ।

आडू पु० अल ज लस्य डः नि० टङ्गिः । (भेला) उड्ये ।

आडक पु० आडौकते आ+डौक-घञ् प्र० । “अटसृष्टिर्भवेत् कुञ्चिःकुञ्चयोऽष्टौ त पुष्कलम् । पुष्कलानि च चत्वारि आडकः परिकीर्तित इति” मतभेदे चतुर्विंशत्यधिकस-हस्रसृष्टिमाने “द्वादशप्रवृत्तिभिः कुडवस्तत्तदुत्तुंशोसरं प्रस्थादकश्रेणा, इत्युक्ते दिनवत्युत्तरयतप्रवृत्तिमाने च